

види печаленъ баща си, затова се подаде изъ зядъ вратата на долапа. И до като Бобъ галѣше и цѣлуваше дъщеря си, братчетата и сестричетата заведоха малкия Тимъ на страна, за да чуе какъ пудинга¹⁾ цвѣрчеше въ формата.

„Ами какъ се държа нашия малкъ Тимъ въ черквата?“ запита Госпожа Крачитъ.

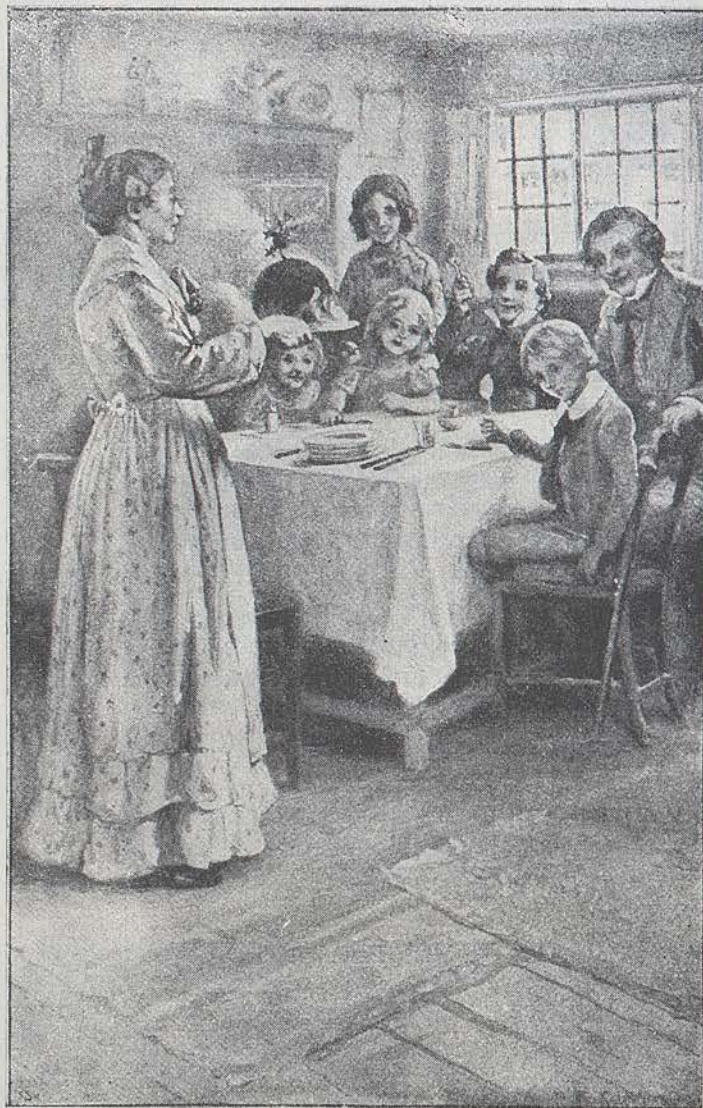
„Извънредно добръ, отлично!“ каза Бобъ. „Струва ми се, че когато седи самъ на столчето си, той много размишлява. Когато се връщаме, той ми разказа че се надѣва, че хората сж го забѣлѣзали, защото е хромъ, и защото на Коледа хората обикновено обичатъ да си спомнятъ за *тогова*, който направи слѣпи да прогледнатъ, и сакати да проходимъ“. И при тия думи гласътъ на Бобъ затрепера, а той се разчувствува още повече, когато каза, че малкия Тимъ расте и става все по-якъ и по-силенъ. . .

Въ тоя мигъ се чу и шумътъ на малката му патерица, която чукаше бързо по пода? Тимъ влѣзе вжтрѣ и седна на своето малко столче до огнището, а Петъръ съ двѣтѣ най-малки Крачитъ отърчаха да взематъ гжската, която се пържеше при пекаря.

Слѣдъ като всичко бѣ приготвено и сложено на масата, госпожа Крачитъ взе ножа и го забодѣ въ печената гжска, и тогава — о, каква чудна миризма на градински чай и лучецъ се разнесе изъ стаята! Едно възторжено възклицание се понесе около масата, и даже малкия Тимъ, заразенъ отъ възклицанието на двѣтѣ най-малки Крачитъ, почука съ дрѣжката на ножа си по чинийката и извика едно слабо „ура“.

Подобна гжска никога не е имало и не ще да има. Бобъ увѣряваше, че друга гжс-

ка, тѣй охранена, тѣй вкусна, но и тѣй голѣма и ефтина, не може да сжществува. Понеже, напълнена съ ябълки и картофи, тя бѣше тѣй да се каже, „порасла“, всѣки единъ отъ присѣтствующитѣ можа да се наяде до насита; и

наистина, не изядоха цѣлата, защото госпожа Крачитъ забѣлѣжи, че едно малко кокалче бѣ останало въ една чения.

Слѣдъ като Белинда промѣни чиниитѣ, госпожа Крачитъ излѣзе отъ стаята за да извади отъ формата пудинга и го поднесе.

„Ами ако не е още готовъ, или ако нѣкой го е открадналъ“, докато тѣ бѣха задълбочени въ ядене на печеното? При тая мисль двамата най-малки Крачитъ блѣднѣха.

¹⁾ Любимо сладко у англичанитѣ; правятъ го отъ яйца, млѣко, оризъ и кукурузно брашно; забъркватъ всичко, турятъ го въ тенджерка-форма и го оставятъ въ пещъта да се опече.